

Naar aanleiding van de wijziging in de dienstregeling van De Lijn, richt GiPSo zich in een open brief tot de directeur-generaal van De Lijn Ann Schoubs, de voorzitter van de raad van bestuur Johan Sauwens en de Vlaamse minister van mobiliteit Annick De Ridder (N-VA). We publiceren de brief integraal hieronder.

Geachte directeur-generaal van De Lijn mevr. Schoubs,

Geachte voorzitter van de raad van bestuur dhr. Sauwens,

Geachte minister mevr. De Ridder,

Wij van GiPSo zetten ons al jaren in om mensen met een beperking te ondersteunen bij het waarmaken van hun dromen. Zelfstandigheid en autonomie zijn geen luxe, maar fundamentele rechten waar zij en hun netwerk keihard voor werken. Het bereiken van die zelfstandigheid vraagt moed, doorzettingsvermogen en een samenleving die hen ondersteunt, niet tegenwerkt.

Helaas botsen we keer op keer op dezelfde pijnlijke realiteit: kleine veranderingen, die voor velen onbeduidend lijken, kunnen voor mensen met een beperking enorme gevolgen hebben. De recente wijziging in de dienstregeling van De Lijn is daar een jammer voorbeeld van.

Neem het verhaal van Simon van VZW Honk, een GiPSo ondersteund project, dat vorige week in de media verscheen. Simon werkt bij Spar en pendelt dagelijks met de bus naar zijn werk. Hij heeft een verstandelijke beperking, maar dankzij een nauwkeurig uitgewerkt reisschema, geduldige ondersteuning en een gezonde dosis zelfdiscipline heeft Simon zijn eigen weg gevonden. De route die hij elke dag neemt, is een levenslijn voor zijn zelfstandigheid en zelfvertrouwen.

Die route verdwijnt nu. Met één pennentrek wordt niet enkel zijn bus afgeschaft, maar ook zijn onafhankelijkheid en zijn trots op wat hij heeft opgebouwd. Voor Simon betekent dit niet zomaar een praktische uitdaging. Het is een terugval naar afhankelijkheid. Het maakt van een trotse werknemer iemand die weer afhankelijk wordt van familie of begeleiders om op zijn werk te raken. Wat dit met Simon doet, kunnen wij ons nauwelijks voorstellen. Wat dit zegt over onze samenleving, wél.

Wij vragen u om te begrijpen wat deze beslissing betekent voor mensen zoals Simon. Want Simon staat niet alleen. Over heel Vlaanderen zijn er talloze mensen met een beperking die dankzij een stabiel openbaar vervoer de kans krijgen om een zinvolle bijdrage te leveren aan de samenleving. Een kleine aanpassing in dienstregelingen of routes kan voor hen een wereld van verschil maken – niet in de positieve zin.

We leven in een samenleving die gelooft in inclusie, of dat beweren we toch. Maar inclusie betekent niet dat mensen zoals Simon telkens weer moeten bewijzen dat ze

meetellen. Inclusie betekent luisteren naar de noden van deze groep, rekening houden met de gevolgen van beleidskeuzes en investeren in een samenleving die écht iedereen mee aan boord neemt – letterlijk en figuurlijk.

Daarom vragen wij u om het verhaal van Simon ter harte te nemen. Ga in gesprek met organisaties zoals ons, met mensen met een beperking en met hun families. Evalueer de impact van deze wijzigingen op kwetsbare groepen en stel concrete alternatieven voor. Behandel inclusie als een fundamentele pijler van uw beleid!

Zelfstandigheid mag nooit een luxe zijn. Het mag niet afhangen van een dienstregeling die zomaar verandert zonder de impact ervan te overwegen.

We hopen oprecht dat u bereid bent om te werken aan een oplossing. Simon en al die anderen verdienen het.

Met hoogachting,

GiPSo - Gids inclusieve projecten sociaal ondernemen,

Yoni Thierens,

Bart Vertriest

14-01-2025